

predikan juldagen 2018 Luleå

Evangelium: Johannes 1:1-18

Antag att vi befunnit oss i den lilla staden Betlehem i Palestina för drygt 2000 år sedan. Antag att vi hade sett hur ett par passerade - en man och en kvinna som är havande och nära till att föda. Skulle vi då hålla med om någon påstod att världshistoriens absolut största händelse snart skulle ske - att kvinnan som bar på ett barn också bar på en hemlighet som snart skulle uppenbaras. Skulle vi hålla med om någon då, för drygt 2000 år sedan i Betlehem påstod att det som höll på att hända skulle omtalas runt omkring på jorden drygt 2000 år senare? Vi skulle nog ha svårt att ta till oss det. Ändå - När jungfru Maria födde Jesusbarnet blev det till uppenbarandet av en hemlighet som varit fördold, men som blev känd.

Årtusenden hade förlöpt efter att världen skapats. Människor hade kommit till jorden, fötts. Ändå var och är det något helt unikt med Jesu födelse. På ett sätt en födelse bland andra - en liten människa ser dagens ljus, rör sig, skriker troligen och söker sig så småningom till sin mor för att få mat. Helt mänskligt, om än i ovanligt fattiga omständigheter. Det berättas att Jesusbarnet föds i ett stall och läggs i en krubba. Helt mänskligt- och också - just i detta enastående och unika fall - helt gudomligt. Jesu födelse på jorden är också Guds födelse in i den värld han själv skapat. Jesu födelse i Betlehem under enkla omständigheter är långt mycket mer än en händelse bland andra. Det är den händelse som förändrar allt för alla, också för oss. Jesu födelse i Betlehem, en konkret plats, en konkret tid, en historisk händelse, visar att Gud kommer till oss och är hos oss. Gud vill vara med oss i jordelivets alla omständigheter - vardag som fest, i medvind och i motvind, i värme och kyla. Inget är för litet eller för stort för att falla utanför Guds område. Gud innefattar allt. Genom att Jesus föds kan vi ta till oss att vi är inneslutna i Guds verklighet - att vår mänskliga verklighet tack vare Kristus också är Guds verklighet.

Det kan vara en frestelse att föreställa sig Guds majestät, hans storhet, hans väldighet, på ett sådant sätt att vi glömmer Guds närvaro i det lilla, i det till synes obetydliga. Det finns egentligen inget som är obetydligt. Det finns en mening med allt och Jesu födelse i ett litet sammanhang, i ett stall, i en liten stad, med en fattig mor och fosterfar, påminner oss om Guds närvaro i det som kan verka obetydligt, men som i verkligheten har betydelse och mening.

Idag är det juldagen - en högtidsdag - för de flesta en arbetsledig dag. Det är en annorlunda dag. Också ute i samhället talar man om före och efter jul. Juldagen, alltså idag, är den dag som andra dagar är före eller efter. Det är en central dag. Det finns verkligen något före och efter juldagen. Efter juldagen - också när vardagen kommer - får vi vara medvetna om att Gud är med oss också i det vardagliga - i det till synes lilla. Att Gud är med oss i det lilla, i det enkla vardagliga, det är verkligen något stort, något som har oändlig betydelse. Även om vår tillvaro kan verka begränsad, med vardag och olika aktiviteter, är samtidigt också vår vardag, och vi själva, inneslutna i Guds obegränsade värld. Gud går genom Jesu födelse in i vår begränsade värld och ger oss tillträde till Guds obegränsade verklighet.

I evangeliet hörde vi: "Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla dem som tror på hans namn, som har blivit födda av Gud...."

Vi får ta emot Kristus, den evige, som fötts in i tiden. Vi får tro på hans namn. Vad händer när vi tar emot det nyfödda Jesusbarnet? Jo - vi själva blir födda av Gud, vi hörde det i evangeliet. Vi är självklart redan födda, rent kroppsligt. Andligt, själsligt, blir vi som pånyttfödda när vi tar emot Jesusbarnet.

I evangeliet hörde vi också: "Av hans fullhet har vi alla fått del". Gud är fullhet, han omsluter allt. Även om vi människor är små och begränsade - genom Kristus, Gud och människa, får vi del av Guds fullhet. Vi är inte ensamma individer utan är delaktiga i Kristus och hans fullhet - och har därmed också gemenskap med varandra.

I evangeliet hörde vi också: "Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss. "

Vi kan inte se Gud. Men vi kan ta emot Kristus, hans son. Vi kan låta Kristus, sonen, mer och förklara vem Gud, Fadern, är för oss.

Hemligheten har uppenbarats. Kristus har fötts på vår jord. Han får fortsätta att förklara Gud Fadern för oss.

Låt oss ta emot Kristus, som fötts till vår jord som ett barn, så att vi själva blir Guds barn. Vi får låta Gud genom Jesu födelse skapa pånyttfödelse också i oss.

fader Björn